

Glasilo OŠ Franceša Prešerna v Kranju, letnik XLII, šolsko leto 2006/07, številka 2
POSEBNA DEVETOŠOLSKA IZDAJA

devetošolski

KRIK

Pozdravljeni devetošolci!

Vsako leto napišem v devetošolski Krik nekaj o občutkih o tekočem šolskem letu in zaželim učencem vse najboljše v srednji šoli. A je letošnje leto tako hitro minilo, da se mi zdi, kot da ga je prezgodaj konec. Verjetno tega občutka ne bi mogel deliti z razredniki, ki se jim čas kar ni iztekel. Medtem pa je še toliko stvari, ki jih je treba narediti, da je vsak dan na koncu prekratek.

Nekaterim učencem je leto »ušlo« in so se šele pred koncem zavedli, da so hodili tudi v šolo, da so obstajale domače naloge in druge šolske nadloge. Ni pomagalo priganjanje učiteljev med letom in moledovanje staršev, naj vendarle naredijo nekaj za šolo. Tudi njim sedaj zmanjkuje časa. Smo ga pa nekaj prihranili, tako da ga bo tudi za popravne izpite.

Večina vas je danes lahko zadovoljna, prejeli boste spričevala in že jutri se za vas začne zaslužen počitek. Upam, da bodo vaši starši to znali ceniti. Tako ali drugače.

V zadnjem časopisu in prireditvi se ponavadi spomnite na trenutke, ki smo jih v osmih letih preživeli skupaj, tako na Kokrici kot tu na Zlatem polju. Nekateri ste bili naši tudi v vrtcu na Kokrici. Ponavadi nas spomnite na naše posebnosti in neumnosti, ki so se nam pripetile. Veseli smo tega, ker vemo, da ste bili nekateri vsaj tu pozorni in kritični poslušalci in opazovalci.

Ob tej priložnosti ni moč zaobiti pomembnih dosežkov učencev vaše generacije v letošnjem letu. Zlata priznanja, številna srebrna in bronasta niso dosežek samo za učence, ki so jih prejeli, ampak tudi za učitelja, ki je s posameznikom sodeloval. Na to smo ponosni vsi: učenci, vaši starši in delavci šole.

Po zasluženih počitnicah nas čakajo novi izzivi, za nas ustaljen, a vseeno nov začetek, za vas učence pa novi obrazi sošolcev in učiteljev na srednjih šolah, nov režim dela, nove avanture.

Srčno upam, da ste za nadaljevanje šolanja izbrali šolo, ki vam bo omogočila napredovanje skladno z vašimi pričakovanji. Želim, da boste v življenju našli osebno zadovoljstvo. Za uspeh in dosežene rezultate danes vam in vašim staršem čestitam. Zahvaljujem pa se tudi vsem delavcem šole, ki smo pripomogli k temu, da danes to veselje lahko delimo z vami.

Vaš ravnatelj Aleš Žitnik

DEVETOŠOLSKI KRIK

Glasilo OŠ Franceta Prešerna v Kranju, letnik XLII, šolsko leto 2006/07, številka 2
POSEBNA DEVETOŠOLSKA IZDAJA

Sodelovali učenci in razredniki 9. razredov
Mentorici: Božena Bogataj in Nada Pajntar
Oblikovanje: Tilen Markun, 9. c
Risba na naslovnici: Zoja Derguti, 9. a

Natisnjeno v 150 izvodih
Cena: 1€

Internet: <http://www.o-fp.kr.edus.si/casopisi.asp>
E-mail: krik@o-fp.kr.edus.s

VABILO NA VALETO

Kot že poprej vsako leto
spet prirejamo valeto
Prešernovi devetošolci
in ostali prostovoljci.

Vabljeni so starši vsi,
ki radovednost jih pesti,
kaj osem let je njih otrok
razgrajal in vpil naokrog.

O prečastiti učeniki
v učiteljev obliki,
ki natresli ste nam znanja,
zbor učencev se vam klanja!
Ko bi izvolili priti,
se slovesa udeležiti,
nam v čast in vam v slavo
priredili bi zabavo.

Stavimo, da še ne veste:
za naše najnovejše geste;
kaj v resnici smo počeli,
ko vi v zbranost ste verjeli;
za lumparije vse ostale,
ki vas bodo v zrak pognale.

Vesna Rogl, 9. b

OSEBNA IZKAZNICA

9. A

Mati: Daša Lunder Črnilec

Oče: Bojan Abaza

Število bratov: 13

Število sester: 13

Pritepenci: Nejc Bobnar

Pobegli: Rok Jagodic, Matej Jagodic

Starost: 4 leta

Domovanje: 1. hodnik, 1. učilnica, desno

Povprečna ocena: zlata sredina

Slaba lastnost: zamujanje k pouku

Dobra lastnost: A samo ena?

OSEBNA IZKAZNICA

OSNOVNA ŠOLA FRANČETA PREŠERNA KRANJ 9.B 2006 - 2007

Mati: ga Marjana Makarovič-Košnjek

Krušna mati: ga. Nada Pajntar

Oče: pobegnil

Pritepenci: Kristjan Aleš, Jaka Jesenovec, Aleksandra Dushi, Quendresa Fetiu

Pobegli: Neli Jezeršek, Nejc Bobnar, Erik Črčnik, Kastriot Bahtiri

Dobre lastnosti:

- Vedno do zadnjega pospravimo malico.
- Ob zamudi k pouku se vedno opravičimo.
- Tudi ob pogledu na slabo oceno smo vedno nasmejani.

Slabe lastnosti:

- Kar naprej izgubljam ključke od kletke.

Selivka: Aleksandra Kuhar

Starost: 4 leta

Domovanje: slovenski jezik 3

Povprečna ocena: 0,7 = 1

Število bratov: 14

Število sester: 12

- Od dolgčasa kdaj pa kdaj zaspimo.

Kaj najpogosteje pravijo učitelji?

- To pa ne bo pozitivno!
- Šestnajst cvekov!
- Vse kaže, da bo popravni izpit.
- To, kar se mi je pri vas zgodil, se mi še ni v 20 letih kariere.

OSEBNA IZKAZNICA

9.C

Mati: neznana

Oče: Aleš Prevodnik

Bratje (15): Danijel, Borislav, Boris, Klemen, Tejo, Aljaž, Tilen, Aleš T., Aleš P., Žan, Primož, Dino, Jure, David, Nejc

Število sester (13): Branka, Sanja, Nina I., Sara, Ajda, Tamara, Polona, Mojca, Maruša, Maja, Jana, Janina, Nina Ž.

Starost: 4 leta

Domovanje: fizika (?)

Dobra lastnost: Ni je!

Slaba(e) lastnost(i): Jih je preveč.

UTRINKI Z VALETE

Zamujanje k pouku

Učenec zamudi k uri: Učiteljica, oprostite, ker zamujam, ampak sem zamudil avtobus, pa sem moral priti v šolo s kolesom ...

Učiteljica: No, v redu. Used se!

Naslednjič učenec spet zamudi: Oprostite, ampak so mi skrili torbo, pa je nisem našel

Učiteljica: Naj ti bo! Ampak glej, da se naslednjič ne ponovi!

Pa se vseeno ponovi: Joj, učiteljica, čist sem pozabil, koliko je ura! Veste, pomagal sem učitelju v računalnici ...

Učiteljica: Zdaj te mam pa počasi dost! To se more nehat ali pa bom zahtevala pisni opomin!

Učenec: Se razume. Oprostite še enkrat.

Učenec pa še kar ne more iz svoje kože.

Prav pohlevno pride v razred in se opraviči: Oprostite za zamudo.

Učiteljica prijazno: Ne, ne. Pojdi ven in poskusi še enkrat.

Učenec se presenečen obrne in odide iz razreda. Potrka na vrata, vstopi, pozdravi in se opraviči.

Učiteljica prijazno: Pojdi še enkrat ven in razmisli, kaj si naredil narobe.

Učenec gre ven in si govori: Potrkal sem, opravičil sem se ... Res ne vem, kaj je narobe! Ah, nič, grem kar noter!

Spet potrka, vstopi in začne: Gospa učiteljica, oprost...

Učiteljica ga prekine: Ne, ne. Še enkrat!

Učenec zatelebano gleda, potem pa odide iz razreda. Toda hitro se vrne in še preden utegne učiteljica kaj reči, zdrdra: Učiteljica oprostite za zamudo!

Učiteljica: Še vedno narobe! Ja a se v vseh osmih letih, odkar hodiš v šolo, še nisi naučil, da se v razred ne sme v čevljih?!

Vesna Rogl, 9. b

Med spraševanjem

Učitelj pokliče učenko pred tablo: A kaj znaš?

Učenka: Hja, nekaj že.

Učitelj: No, pa mi povej vse, kar veš o jazzu.

Učenka: Oh, učitelj, saj drugače znam vse, samo tega ne.

Učitelj: To ni dobro. Pa poglejva, kdo vse je ustvarjal glasbo v času klasicizma.

Učenka: Ja, hm ... Saj znam čisto vse, razen tega pa kar ste me prej vprašal.

Učitelj: Ja, ljuba duša, a ti sploh kaj znaš?

Učenka: Ja, saj sem rekla: vse, razen tistega, kar ste me prej vprašal.

Učitelj: To je pa bolj malo. Če mi ne odgovoriš na naslednje vprašanje, dobiš cvek! Jasno? Kaj veš o Mozartu?

Učenka se stegne čez učiteljevo glavo in bere (jecljajoče): Mozart je živel v klasicizmu ... že pri 15 letih je znal igrati klavir ...

Učitelj (ne da bi se obrnil): Narobe si prebrala. Piše pri petih letih.

Učenka: Aha. No, potem je napisal: ČA-RO-VNA PI-ŠČAV-KA ...

Učitelj: A še za sabo ne znaš brati, kaj? Dol! Ena!

Vesna Rogl, 9. b

Učenci nočejo biti vprašani zgodovine. Na njihovo srečo je le nekaj dni pred božičem.

Učiteljica pride v razred, učenci vstanejo. Učiteljica zaželi učencem dober dan in on sedejo.

Mitja boječe pristopi h katedru: Učiteljica! Gospa učiteljica! V imenu celega razreda vam želim vesel božič in srečno novo leto.

Učiteljica (vsa raznežena): Ja, najlepša hvala! Tudi jaz vam želim lepe praznike.

Mitja: Ampak učiteljica ... Mi imamo pa eno željo ... Radi bi, da ne bi spraševala ...

Učiteljica: Ja, seveda, ko ste me pa tako lepo presenetili, pa res ne morem. Ampak po praznikih pa začnemo.

Pred veliko nočjo

Ponovi se obred pozdravljanja pri zgodovini.

Erik pristopi k učiteljici: Učiteljica ... Mi vam pa želimo vesele in blagoslovljene velikonočne praznike!

Učiteljica (veselo): Ja, hvala lepa!

Erik: Ampak imamo pa še eno željo ...

Eik: ... da ne bi spraševala ...

Učiteljica (malce nejevoljno): Pa naj vam bo! Ampak samo danes, ker ste bili tako prijazni!

Proti koncu šolskega leta

Ponovi se obred pozdravljanja pri zgodovini. Vsi učenci vstanejo, vendar se po pozdravu učiteljice ne usedejo.

Začnejo peti: Vse najboljše za vas, vse najboljše za vas, vse najboljše, draga Daša! Vse najboljše za vas!

Učiteljica presenečeno: Pa saj jaz nimam danes rojstnega dneva!

Tereza (se znajde): Ga imate pa jutri!

Drugi učenec: Ali pa ste ga imeli včeraj?!

Učiteljica se v zadregi zasmije: Ne, jaz pa sploh nimam rojstnega dneva v bližini!

Tereza (presenečeno): Kako da ne? V knjižnici se je govorilo ... Oh, oprostite, smo se malo zmotili ...

Učiteljica: Nič hudega, Saj namen je bil dober.

Tereza: Ja, to je pa res. Samo hoteli smo ... No, gospa učiteljica ... Ali boste danes spraševala? Mi ne bi ...

Učiteljica (se nasmeje): No, pa ne bom! Kot sem že rekla; imeli ste dobre namene ...

Vesna Rogl, 9. b

IZJAVE UČITELJEV V 9. B RAZREDU

- **Žbogar:** A že spet ta Jesenovec.
Napište pod A al pod * al kar mate ...
- **Fabjan:** Kakšne fest kučma.
Poglej, kako me gleda tmle izpod očal.
Te bom čez zaprta vrata vn zabrisala, pa če sm kuj jutr v New York Timesu.
- **Smole:** A sm te kej uprašou?
- **Smerke:** Usedte se pa nalogo pripravte.
No, kdo se dons jav?
- **Marussig:** Dejte no mir!
O, v petk grem pa na morje ...
No, o moji zadni knigi ...
Učer sm v gozdu potres zavohu.
- **Florjančič:** Dons ste pa res pridni.
- **Mohorič:** Za bodoče gimnazijce ...
Niste tako bogati, da bi kupovali poceni stvari.
- **Knapič:** V redu, v redu ...
Kogar je pičila kača, se boji zvite vrvi.
- **Baša:** A kej znaste?
Lep vikend vam želim.
Kdaj bojo starši pršli po tole?
Kok svinarije mam jest v predalu ... (zaplenjeni predmeti)
- **Abaza:** Ljubčki srčki.
Tiho, tiho, miške moje.
- **Škarabot:** A spet nimaš opreme?
Dejmo, dejmo, potrudte se mal!

NAŠE IZJAVE

- **Kristjan:** (tišina) ... moj kuža ...
- **Jošt:** Dej, Kristjan, nobenga ne zanima ta tvoj ps!
- **Dejan:** Učitelj, jest pa ne bi šou na Dunaj.
- **Sabedin:** Učiteljca, a se to da na skupn imenovalc?
- **Nina T.:** Učiteljca, sj vse znam, sam lih tega, kr ste me vprašal, ne ...
- **Aleksandra K.:** Učitelj, a sm lah drug tedn prašana?
- **Luka:** Oprostite, k sm zamudu, bil sm v računalnci.
- **Matic:** Ko nej dobim pasuš, če pa še državljanstva nimam?
- **Jaka J.:** Ni me blo pr slovi k sm mel ortodonta. * Sj prov, zmeri jest! Mutava!!!
- **Jan:** Učitelj, sj drug tedn bom pa res naredu seminarsko.
- **Matej:** Midva z Rokom sva dalna žlahta.
- **Vesna K:** Ma dej ...
- **Qendresa:** ... (poslušaj MP3)
- **Tereza:** A ma kdo 50 centov za posodt? * Kva je dons za malco?
- **Eva:** Ej, a mamu dons Medota?
- **Kristina:** Ne, učitelj, nam se presedla. * Ja, no ... sej sm že tih!
- **Vesna R.:** Ja, ti bom med glavnmu razložila. * Ja neeeeeeeee!!!!
- **Mitja:** Auuu! Že spet si mi prst polomu! Res si grob!
- **Erik:** Mitja uoooo, ko si se zabrukou!
- **Nina M.:** Ceu Kran se vala. * Ma to eiga! * Ja fak ane!
- **Maša:** Mtkka mi je spet bonbone pojedla!
- **Jaka Š.:** A ma kdo copate za posodt? * Ko se je Dani dons razburla! Hahaha.
- **Rok:** Učiteljca, oprostite k sm zamudu. Ketna se mi je strgala, pol sm pa še zaspau ...
- **Hain:** Dej, k te bom 'azbu!
- **Linda:** 2 pac rulzs!!!! * A se lah javm pr gospodu Smoletu?
- **Dushi:** AAAAAAA!!!!!!!!!!

GARDALAND 2007

Pa smo ga le dočakali! Že vsaj en mesec, če ne več, je bil glavna tema pogovora med nami devetošolci, lahko bi rekli, da smo živeli le še za Gardaland.

Dan se je začel zgodaj: odhod je bil predviden ob štirih ponoči (da smo odšli z zamudo, ni potrebno posebno poudarjati), vstati pa je bilo treba že vsaj pol ure prej in v nahrbtnike dodati še zadnje malenkosti. Potem pa je sledila doooooolga vožnja, med katero smo počeli, kar se v sicer sodobno opremljenem avtobusu sploh početi da: nekateri s(m)o spali, poslušali MP3 oz. MP4, gledali filme, klepetali ...

Po malo manj kot šestih urah vožnje se nam je odprl pogled na najvišje lupinge Blue Tornada in na vhod v zabavišni park, kjer smo počakali na karte in na odprtje le-tega. Notri nas nič več ni moglo ustaviti: divjali smo z ene naprave na drugo, z ene na drugo, z ene ... Čeprav verjamem, da se da z besedami marsikaj lepo opisati in celo pričarati razne občutke, pa bi, če bi hotela opisati vse te naprave in adrenalin, ki smo ga občutili, le izgubljala čas, saj moraš biti preprosto tam in vse to doživeti, da veš, kako je to.

No, pa ni trajalo dolgo. Kmalu je začelo rositi (kar nas ni preveč motilo), večji problem pa je nastal, ko se je dež ulil z vso močjo pa tudi veter nam ni prizanašal. Dežniki so bili popolnoma neuporabni, kar pa se tiče pelerin, ki so jih v Gardalandu prodajali na vsakem koraku, pa smo se vedli po gorenjsko – škoda denarja zanje! Večina nas je bila premočena do kože in čeprav še ni minilo niti pol dneva, smo vedeli, da si bomo izpet res dobro zapomnili – po dežju namreč.

Naprave so se počasi druga za drugo zapirale, učence je zeblo in tako so učitelji odredili predčasno vrnitev v avtobuse in odhod. V avtobusu smo za seboj puščali luže in tako namočili vse sedeže in okolico (o godrnjavem šoferju ne bom pisala, ker bi se vam obračalo v želodcu; drugi avtobus pa je imel nasprotno nadvse prijetnega šoferja, ki je ponujal žganje prezeblim). Vsi smo se želeli znebiti mokrih oblačil, vendar pa vsi niso bili dobro opremljeni s suhimi. Ljudja, ki se skupaj znajdejo v težavah, si navadno pomagajo med seboj, kar se je lepo poznalo tudi pri nas. Ali se sliši preveč sluzasto, če rečem, da nas je bila ena sama dobrota in prijaznost? Skoraj vsak je imel na sebi še nekaj tujega. Problem pa je bil, da je peščica učencev še vedno tavalala po Gardalandu, učitelji pa jih niso mogli najti in jim povedati, da odhajamo. Čakali smo jih več kot eno uro, ta čas pa je že prenehalo deževati in sonce je sramežljivo pokukalo izza oblakov. Zahvaljujoč zamujajočim osebkom (zaradi katerih v času naliva nismo mogli oditi proti domu), smo se lahko potem še za eno uro prepuščali užitkom, ki jih ponuja Gardaland. Tisto urico smo kot zmešani noreli sem in tja ter poskušali nadoknaditi vse, kar smo zaradi dežja zamudili. Čeprav smo imeli na začetku veliko več časa in nam ni bilo treba nikamor hiteti, se mi zdi, da smo najlepše doživeli prav na koncu. Domov smo se odpravili zadovoljni, da nam je uspelo dobro izkoristiti ta dan, ki smo ga čakali že leta ...

Vesna Rogl, 9. b

OKO SPOMINA

Mhh ja ... spomini, spomini ... in kar naenkrat je konec osnovne šole, konec, ki sem ga tako blazno želela, sedaj pa ... se upiram z vsemi štirimi. ☺

Nekoč za devetimi gorami testov in spraševanj se je zgodilo. Prvi šolski dan. Tisti čisto prvi. Z vsem, kar spada zraven. S škrbino in orjaškim sekalcem v tistih majcenih ustecih, zlikanega krilca, novih čevljev in seveda s šolsko torbo, ki je bila trikrat večja od mene, vsa okrašena z odsevnimi trakovi (čeprav smo stanovali le slabih 20 metrov od šole). Šola, ki se zdaj zdi nekaj običajnega, je stala vsa mogočna in čutila se je privlačna sila, ki me je potegnila vanjo. In iz katere se nisem mogla ali hotela rešiti celih devet ... ups ... osem let. In žrtev sem bila le jaz. Skupaj s celo kopico otrok, prestrašenih, razburjenih, veselih, ker bodo končno lahko prakticirali plonkanje, ki jim ga že celo večnost opeva starejši brat, sem se napotila v razred ... In začelo se je. S tisto roza nalivko sem napisala oz. narisala prvi A. Prvič izračunala $5 + 5$. Kar naenkrat pa je bil roditeljski sestanek in kar naenkrat je bila tu KONTROLKAAA. Vaau, če bi takrat vedela, kakšne muke mi ta besedica povzroča današnje čase ... ampak

Katja Likožar, 9. a

nisem. Polna navdušenja sem si seveda prigaral prvo petico in si s tem nakopala prekletstvo, da so petke samoumevne, da bo tako še na veke. Kaj kmalu se je pokazalo, da ni tako. Padel je prvi cvek in solze so bile neizbežne. Ampak dovolj o tem. Tako in še drugače so minila prva štiri leta. Šola se ni vrtela samo okoli ocen in podobnega cirkusa. Prvič sem dobila prijatelje, ki so bili z mano vsak dan. Prvič smo se skregali in pobotali. Prvič so me pri medvema zadeli, prvič smo se skušali zarotiti proti učiteljem. Prvič sem dobila podpis. Prvič sem bila brez

staršev tri dni zapored. Bila je šola v naravi namreč!!! Eden mojih najljubših delov. Od molzenja krav do prvega diska, od plavanja in prvih zamahov kravla do belih strmin. To sem, imam in bom imela v spominu. V prvem štiriletju se nam je zgodilo nekaj tistih prvih »prvič« in bili smo pripravljene na nekaj novega.

Zame je bila velika sprememba. Iz podeželske majhne šole do arhitekturno zapletenega objekta, v katerem si se izgubil prehitro (ponavljam »si se« ☺). Uff, moj prvi dan na novi šoli ...!! Vsi hodniki, vse kletke, vse se mi je zdelo tako enako. Uspeh zame je bil verjetno že, da sem sploh našla pravi vhod, ampak notranjost me je čisto zmedla.

Sledili so zapleti in že sem sedela v učilnici fizike, skupaj z »novimi« in »starimi« sošolci, s katerimi smo postali ekipa, ki se kljub težavam ne bo ločila do tiste zadnje ure na tej šoli. Skupaj smo šli skozi vse kontrolne, skupaj smo se tresli pred zgodovino, okupirali čitalnico zaradi naloge iz biologije ... šli smo skozi nemalo težav, od tistih nedolžnih, kot je obmetavanje

z malico (katere sestavni del je tudi jogurt), do tistih resnih, ki so nam pošteno zamajale tla pod nogami. Mnogi učitelji so obupavali nad nami, ne da smo bili že sami po sebi težavni, imeli smo (imamo ☺) ostre jezike in tudi ponavljajoče kontrolne nam niso štele v prid.

Ampak zdaj smo, kjer smo. Na koncu. In kot se spodobi, nam bodo učitelji odpustili ter odšli bomo vsak svojo pot. Mogoče se nam bodo poti kdaj križale. Mogoče ne bomo nikoli več slišali zanje. Čeprav, spomin je zanimiva stvar. Shranjuje vse, vesele in žalostne dogodke. Vendar nam novi izpodrinejo stare, zato se ne spomnimo vsega, kar smo doživeli.

A vseeno se bomo celo življenje spominjali mogoče tiste ocene, mogoče najljubše učiteljice, ki te je navdihnila, da si začel pisati vsemogoče ter si njej v zahvalo uspel spaccati tale spis, mogoče pa tudi samo prihod in odhod iz ustanove, ki je bila tvoj drugi dom celih devet ... ups, osem let.

Maša Petač, 9. b

Ingrid Čemas, 9. a

ZABAVA, SPROSTITEV IN DRUŽENJE

Moje obiskovanje šole zadnji dve leti ima dva dela: prvi je redni pouk, pri katerem sem bolj ali manj duhovno pri(od)soten, drugi pa je kot enajsta šola, ki seveda ne poteka na bregovih Ljubljane, ampak v naši čitalnici, zame najlepšem prostoru šole. In kaj se dogaja tu tako velezanimivega, da vas mislim nekaj dragocenih minut utrujati s pripovedovanjem o preživljanju prostega časa na malo drugačen način? Preberite, pa vam bo takoj vse jasno!

Ena najpopularnejših iger s kartami Magic The Gathering je v Sloveniji že dokaj razširjena. Na naši šoli jo igra kar nekaj učencev (predvsem med odmori in po koncu pouka v čitalnici, kjer nas ponavadi čistilka in knjižničarka naženeta ven). Veliko ljudi se posmehuje igram s kartami, bodisi da so primitivne ali pa da samo zapravljamo čas in denar. To so tisti, ki sodijo samo na prvi pogled. V resnici pa v tej igri taktično razmišljamo, še posebej ko gradimo deck – skupek kart, s katerim igramo. Drugače pa je igra namenjena predvsem druženju, kar pove že ime, in za zabavo. Igramo lahko kjerkoli; najbolj pa je zanimivo igrati v bližnjem Mladinskem centru v Kranju., kjer se vsak teden odvijajo najrazličnejši (zastonj) turnirji z bogatimi nagradami. Tam se tudi izmenja veliko kart, zato tu dobiš skoraj vse za en soliden deck. Vsekakor pa te ta igra lahko hitro zasvoji, kar ima za posledico preveč porabljenega denarja. Karte so dokaj drage, če jih kupimo v trgovini; prek interneta pa nikoli zagotovo ne veš, kaj se bo zgodilo. Zato je najbolje iti v Mladinski center. Nekatere karte s časom dobijo vrednost (odvisno od tega, koliko se igra), zato so lahko tudi vir zaslužka.

Igra je dokaj zahtevna, zato je priporočljiva starost vsaj 14 let ali več. Najtežje je sestaviti deck, zato veliko mlajših igralcev igra z že narejenimi decki, ki se jih da kupiti. Deck mora predstavljati neko celoto iz različnih kombinacij kart, ne pa da karte spravimo skupaj in začnemo igrati (razen če uporabljamo taktiko, ko karte nasprotniku mečemo v glavo). Taktike so zelo različne in skoraj nemogoče je narediti tak deck, ki so ga drugi že naredili, razen seveda, če ga kopiramo z interneta. Za vse, ki želite več izvedeti o igri, obiščite uradno spletno stran ustvarjalcev igre www.wizards.com ali pobrskajte po forumu www.irts.si.

Tilen Markun, 9. c

ZAKAJ PISATI/NAPISATI SPIS

»Napišite spis...«

»Zakaj, učiteljica, no!« ... so pogoste besede, ko moramo napisati spis. Ne vem, zakaj je tako grozno napisati ta mali spis, ki je tako mikroskopsko majhen, da se še z mikroskopom ne vidi. Pa saj ima le eno ali nekaj strani ali pa še manj! Tisti, ki tečnarijo za tak mini mini spis, bi se lahko zamislili, kako se počutijo pisatelji, ki morajo napisati po sto, dvesto, petsto ... ali še več strani. Ti cele dneve sedijo za mizo in pišejo, lenuhom pa je potrebno vzeti si le kakšno popoldne ali pa nekaj dni po kakšno uro. Pa že to je veliko. Dovolj bi bila že ena ura, če se res potrudiš!

Jaz vidim v spisu čar, ne pa kar nekaj. Vanj se lahko zares vživiš ter potem uživaš v tem, kar si napisal. Spis zame ni le naloga, ki jo je treba napisati. Ni nekaj, za kar se na hitro za petnajst minut usedeš, napišeš dvajset mikroskopsko majhnih stavkov, hitro natisneš in se zahvališ bogu, da je konec. Skratka, le da je napisano.

Jaz se usedem za spis in ga pišem. Če se potrudim, lahko v eni uri napišem eno stran. Torej res ni treba veliko časa! Spisov bi bilo dobro pisati čim več. Če pišeš domišljjski spis, izboljšuješ svojo domišljijo, odkrivaš, kaj vse lahko napišeš, najdeš svoje skrite talente in še marsikaj. Če pišeš doživljajski spis, lahko preveriš, koliko si zapomniš, kako dobro znaš doživetje opisati, se vživeti v minule dogodke in jih ponovno podoživeti ... ter spraviti na papir. Če pišeš poučni spis, se lahko ob izbrani temi kaj novega naučiš, kaj ponoviš, ugotoviš, koliko o čem znaš ... Vrste spisov ter njihove pozitivne in negativne učinke bi lahko našteval v nedogled, zato bom z naštevanjem končal.

Kot sem že povedal, je čar spisa tudi v uživanju ob pisanju in ob prebiranju. Res zanimivo je poslušati, ko v šoli beremo spise. So zelo raznoliki. Od resnih do žalostnih, od komedij do grozljivk. Lahko opisujejo prečudovit sončni vzhod ali zahod ali pa frčanje krvavega mesa po zraku. S spisi se da res popestriti pouk! Vendar je velikokrat tudi problem, da jih skoraj nihče noče prebrati. Treba jih je posebej prositi! Zdaj pa nazaj k pisanju. Kaj vse nam še lahko prinese spis! Zanimivo se je vanj vživeti in ga doživljati. Spisi so zelo raznoliki, vsak si lahko ob njem predstavlja svojo stvar. S pisanjem spisov bi lahko tudi pokazali, kaj vse imamo v sebi, kakšni smo, kakšna je naša zunanost in še posebej notranost, odkrili kakšen skriti talent ...

Nekaj svoje notranjosti sem tudi sam spoznal prav v spisih.

Ker je res že skoraj konec šolskega leta, mi ne gre več veliko pametnega v glavo, zato bom končal, da ne bom kaj zakompliciral ali napisal kakšne neumnosti. Ampak nekaj mi pa le še leži na duši. V vsakih navodilih za delo je napisano, kaj potrebujemo za uspešno izvedbo. Zato bom nekaj pripomočkov za pisanje spisa naštel še jaz. Torej : kaj potrebujem? Nekaj listov papirja, pisalo, brisalec ali pa računalnik, ekran, miško, tipkovnico in tiskalnik. In malo časa ... in nekaj volje za delo ... in kakšno dobro zamisel in ... Sem navdušil koga?!

Aljaž Kožuh, 9. c

ZABAVA Z JAGODAMI

Sreda ... Bilo je lepo dopoldne, ko smo se kot vsak dan ta čas odpravili k malici. Nutela na kruhu je večini teknila, za zraven pa so nas pocrkjali še z jagodami. Prvih deset minut smo vsi uživali v sladkem okusu rdečih sadežev. Ko pa je polovica razreda že oddrvela pred svoje učilnice, se je šele začela prava zabava. Na tablo s(m)o narisali tarčo. Čemu? Da bi vanjo metali jagode, seveda! Kandidatov za ciljanje je bilo kar veliko. A to razigranim »tekmovalcem« ni več zadoščalo. Jagode so kmalu letele po celem razredu. Rdeče packe po klopeh, stoli in mizah so se množile. Po nekaj minutah »proste zabave« je fante sošolec opozoril, da prihaja učiteljica. Hitro so pograbili brisačke in začeli drgniti. Razred se je svetil kot iz škatlice. Ko je prišla učiteljica, sledov o »jagodni« zabavi ni bilo več. Niti sanjalo se ji ni, kaj se je še pet minut nazaj dogajalo v njenem razredu, zato je mirno začela s poukom. Fantje pa sp si oddahnili in si prisegli, da laj takega ne bodo naredili nikoli več. A prisega je kmalu splavala po vodi ... to pa je že druga zgodba.

Maruša Janina Selišnik, 9. c

SNEG, SNEG, SNEG

Malice v kemiji vsi učenci obožujemo ...
Razlog je predvsem v tem, da so okna nizka ...
Oder je lep ...
Učiteljeva miza vse neverjetno privlači ...

Bil je oblačen decembrski petek. Vsi smo komaj čakali vikend, saj smo bili potrebni sprostitev. Nismo pa slutili, da jo bomo doživeli že pri malici ...

Sneg je bil visok skoraj do okna, tako da se ni bilo treba dosti skloniti, da si ga dosegeš.

To je vse navdušilo.

Ker fantje vedno radi nagajajo dekletom, jim je bil sneg samo dobrodošla pobuda ... in že smo imele sneg za vratom, za majico, pod puloverjem ...

Enako se je godilo tudi fantom, no, samo še dosti huje. Obmetavali so se, mavžali in skoraj že topli. Snega pa še kar ni hotelo zmanjkati in tudi fantje kljub opozorilom nas deklet niso hoteli odnehati. Tudi učitelja seveda niso imeli časa opaziti, ko je vstopil v razred, zato so nadaljevali svojo snežno bitko. Ko so vendarle začutili njegovo navzočnost, so se skušali kar najhitreje umiriti. Na žalost prepozno. Učitelj se je samo smehljajal in fantje so morali vse lepo pobrisati in počistiti.

Če ste bili vztrajni in ste prebrali obe prigodi, lahko iz tega dogajanja potegnete en sam logičen sklep. In ta je? Dekleta smo bolj umirjena, nežna, ne tako divjaška kot fantje. Tako naj tudi ostane!

P.S. Se ne strinjate? Škoda. Rok za ugovor ste žal zamudili.

Maruša Janina Selišnik, 9. c

IZJAVE UČENCEV 9. A

Maša: Čak, a ni bibija (misli seveda biblijo!)

Mare: Dej mi enga lupčka.

Kimy: Oprostite, k sm zamudu, budilka mi ni zvonila.

Klavdija: Pa dej nehi, no!

Ingrid: Ma zih bom zabila.

Anja: Jest nism vanga!!! Halooo!

Egej: Dej, pejmo igrt. Mah škoda, k nism s sabo vzel kart. Živ dolgčas!

Beni: Kdo da malco?

Rebeka: A mamu dons za zgodlo g. Smoleta?

Zoja: A ma kdo žvečilni?

Aljoša: Reba, kakšnga mercedeza maš dons?

Damjan: Ne vem.

Patricija: Samo, dej mi neki razlož.

Čena: A veš, ka je blo učer ...

Matej: Mater ti fotr!

Nika: Dons si pa prov fest.

Katja: Evo, Mr. Rambo prihaja.

Tim: A maš kej plonkcev?

Blaž: Nije majka svetla.

Maruša: A veš, koko mej učer kon pohodu?

Irma: Hi hi hi hi hi ...

Nejc: Dej praš, če me sploh zanima.

Ališa: Lej ta hud komad.

Samo: A dej ti, ne strelj.

Anže:(tišina)

Andraž: Kok si pa ti dobr! A sm lah tvoj frend?

IZJAVE UČITELJEV

Potočnik: Gashi, ko se pišeš?

Lunder: Po en stran bi bli radi odrasli, po drug stran ste pa še čist nebogljen.

Knapič: Kdor govori, pred tablo stoji.

V redu, v redu, bom spraševala-

Smole: Ma nemoj?

Fabjan: (na iztočnico: Benija bodo v disku pohodil) Ti boš pa njegova telegraf štanga.

Žumer: Sem bla zadnč v Grčiji ...

Marussig: Mir! Vi sploh nimata spoštvana do starejših.

Florjančič: No, tazadnih pet minut se pa lohkg pogovarjate.

Irma, lepš se smej.

Žbogar: Pa ke je ta Čena? Prvič k jo vidm, bo vprašana, pa tud če sred mesta!

Smerke: Sej bote videl, kontrolna bo težka.

Mohorič: To vam še ni treba vedet, bom par ur preskoču .

Koložvari: Kdor je na Windowsu, nej kr spoka.

Škarabot: Sej se loh razgibavate, pa vmes govorite.

Podgoršek: A maš seminarsko?

Pajntar: Ah, zakaj se sploh sekiram? (Solze v očeh)

Toporš: Zgin ven, če nočeš sodelvt pri pouku.

Abaza: Ljubčki, srčki moji.

Šuštar: Odprite delovne zvezke in začnite reševati. Naslednjič pregledujem.

Gros: A dej nehi.

Zadražnik: Mare, za kazen boš balet plesu.

Bogataj: A Bobnarja spet ni?! Bom telefonirala v tajništvo.

MOJ PRIROČNIK IZGOVOROV

- Šele včeraj sem zvedela, da sprašujete.
- Iirmi sem posodila zvezek, zato se nisem mogla učiti (v resnici ga je ona meni, pa sem ga zgubila).
- Bila sem bolna, zato se nisem učila.
- Plakat so mi ukradli, pa nisem imela časa narediti novega.
- Pozabila (izgubila, posodila, podarila) sem opremo, zato ne morem telovaditi.
- Imam menstruacijo, ne morem telovaditi.
- Muca mi je polulala zvezek, zato sem ga vrgla proč, v novega pa še nisem prepisala.
- Nimam naloge, ker sem prejšnjo uro manjkala.
- A sem lahko jutri vprašana? Res nisem imela časa, da bi se naučila slovenščino, ker sem se mogla učiti zgodovino.

Vem, da to niso vsi izgovori, ki sem jih (ne)uspešno uporabljala, zato prosim tiste dobrosrčne učitelje, ki so si sem in tja kakšnega zapisali, če jih posredujejo avtorici PRIROČNIKA. Hvala.

Qendresa Gashi, 9. a

LIVE YOUR LIFE!

Every single day
you're trying
to do the best of your life
you're torturing yourself
you're all f*****
feelin bad
go here, say that...
boring everyday
ruining your life
digging a hole to yourself
choking on your own lies
but when its time
you're all confused
don't know what to do
then you think:
probably it's time to go

Eva Fras, 9. b

IZJAVE UČENCEV 9. C

Maruša Janina:

AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA!

Branka: Kam se strižeš greš?

Tilen: Ne se mi delat mrge.

Maruša: Hahaha!

Borislav: Oprostite, k sm zamudu, sm zaspau.

Boris: Pri nas se reče: Dober dan i rakije.

Mojca: A ma kdo 50 centov za posodt?

Jana: Spel se!

Sara: Kuko? Nč ne slišm. Ej tega navihančka!

Polona: Mir mi dej!

Ajda: Ej, Šuma gre!

Primož: Ďes ti men grga.

Klemen: Robinho po boku.

Nejc: Vsi za šampijone rdeče.

Aljaž: Joj, joy! Kr neki!

Sanja: A ste loh tih, de kej slišm.

Jure: Prasica mala.

Nina I.: Aha, lepo! Ne zanima me SPLOH!

Nina Ž.: Ta tip ma res hrčkast fejs.

David: Ta Milan je najslabši.

Dino: Ej, tis pajo!

Danijel: Dej Tičko, briši po malco.

Tejo: CD nej ma vsaj 8-kratno hitrost, pa de nau fejk iz Bosne.

Aleš P.: Jest bi se zamislu.

Maja: Dej, Jana, umir se no.

Žan: Gruba časti.

Aleš T.: Dej, de te nam zabu.

Polona Krnc, 9. c

IZJAVE UČITELJEV

- **Jurij Marussig:** 9. c, z vami se pa res ne da delat.
- **Lea Žumer:** A enote si pa pojedu? A so ble dobre.
- **Daša Fabjan:** Ke pa je zdej ta mojstr? Lej ti to?
- **Nina Gros:** A dej nehi!
- **Bojan Abaza:** Ljubčki, srčki.
- **Tomaž Smole:** To vam je prof. Fabjan že razložila.
- **Karmen Valant:** Bomo naredl nekej primerov.
- **Marija Knapič:** Zgub se mi.
- **Vika Šuštar:** Pestar, umir se al pa boš dobu opomin.
- **Jana Florjančič:** Še 5 minut počakte, pa lah greste.
- **Marijan Mohorič:** Kec!
- **Suzana Zadražnik:** Za 5 boš na 600 takla.
- **Marjana Sitar:** Tilen, a boš že enkrat tih?
- **Mojca Smerke:** Tejo, kr začni brat domačo nalogo.
- **Božena Bogataj:** Klemen, koko kej Real?
- **Nada Pajntar:** Kekič, dokler tebe ni blo, je bil še čist zrak.
- **Andrej Žbogar:** Kva je, hokejist, a bi rd govoru?
- **Danica Toporš:** Tih bod al pa boš mel možnost pred tablo govort.
- **Silvan Baša:** Mir tm zadej.

UČENCI 9-ih RAZREDOV